

לכבוד מרן עט"ר הראשל"צ הרב יצחק יוסף שליט"א מאת: השוחט אביאל. מטירת הכרמל תו"ב
 הנידון: דיווח על מצב השחיטה בטירת הכרמל.
 הנה התקשרתי ללכתכם, בשאלה על מצב השחיטה - והאם להכשיר את העופות או להטריפם
 ונתבקשתי לפנות בפקס, לכן אבקש בדחיפות בהולה להתקשר אלינו ולהורות לנו את שנעשה.
 מספרי: 0543147703
 בכבוד רב, תלמידכם, אביאל.

ב"ה, יום ה' לסדר "מאת כל ידבנו לבו" ר"ח אדר תשע"ה, פה עיה"ק טירת הכרמל תובב"א
 החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד האי גברא רבא ויקירא, הנודע ביהודה וישראל לשם
 ולתפארת כמפעליו הכבירים, כ"א בשמו מחברי הרבנות, הרבנים הרב מרדכי אמברמסקי והר
 דוב לוגאסי המוסמכים ונותני הכשרות במשחטת יפה עוף שליט"א.
 בראשית מכתבי הנני להודות לכתה"ר שליט"א על כל פעולותיו הגדולים בדורינו.
 אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה למלאות בקשתו למען הצלת כשרות
 השחיטה במקום הנ"ל.

הנה ידוע לכבודכם שאנחנו תשע שוחטים, במשחטה יפה עוף תחת השגחת ר' שמעון סויסה סובלים
 סבל נורא ואיום על שמאיימים עלינו להאכיל ממש טריפות, ונפרט אחת לאחת.

א. לפי תכנון הרבנות צריך להיות בודקי סכינים, באמצע השחיטה ואחרי השחיטה, ואין אצלנו
 דבר כזה ונותנים לנו השוחטים לבדוק הסכינים ואין לשוחטים שום הרגשה בשחיטה, כי אנחנו
 שוחטים עופות כבדים מאוד ובמהירות גדולה, ותנאי מזג אויר שונים לחץ ועייפות ורעש נורא
 שאין לאף אחד הרגשה בזמן כזה, כמבואר בשולחן ערוך ובספר רנו ליעקב מהרידב"ז כותר
 במצב כזה, הלוא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורים.

ב. השולחן ערוך כותב בסימן י"ח, השוחט בסכין שיש בו פגם הרי נבילה דאורייתא, וכו', והמטה
 אשר בסעיף א' כותב פגימה אותיות מגיפה ובגימטריא חמץ, מה חמץ במשהוא אף פגימה
 במשהו, (מהר"ל מפראג). ובסעיף ב' שם ובהערה ה' שיעור הפגימה בכל שהיא וכו'.

ג. אנחנו כל השוחטים מסירים מאתנו אחריות בדיקת הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה,
 [ולא היה לנו אף פעם יכולת בידינו לבדוק ולהרגיש את הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה
 אם הוא בכלל כשר, מפני טעמים הנ"ל - ועד היום הרב המשגיח שם עלינו את העול לבדוק סכין
 בזמן שאין לנו בכלל הרגשה].

ד. צריך הרב לדעת כי אנחנו השוחטים שחטנו כל השוחטים ביחד למעלה משלש מיליון בשנה ולא
 הרגשנו אף פעם פגימה, זאת אומרת שלא מרגישים כלום. מדוע לא מקפידים על פגימה דקה
 אחר שחיטה או כל שהוא כמו שאומרים כל השוחטים הזקנים, ואצלנו בשחיטה הזאת
 שמעמיסים על השוחט וכו', אי אפשר להרגיש אפילו פגימה גדולה, והמשגיח לא היה איכפת לו
 בכלל לבדוק הסכינים של השוחט - וזה יסוד השחיטה שיהיה בודק סכינים באמצע ואחרי
 השחיטה צמוד לשוחטים, כמו שכתוב בתקנון של הרבנות, וזה לא היה עד עכשיו.

ה. הרבינו יונה (בשערי תשובה שער ג' אות צ"ו) וז"ל: רבים מן המומחים רחקו לבם מיראת חטא,
 ואשר איננו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לבו במאד מאד בבדיקתו,
 הלא תראה כי יבדוק אדם פעמיים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה ואח"כ ימצאנה כי הכין לבו
 באחרונה, ובחינות חוש המישוש כפי כוונת הלב, מלבד כי יפגע גבר מבלי יראה בבדיקת
 הסימנים ויתר דרכים וצדדין, עכ"ל (וכלשו"ן זה בצוואת מהר"ש אבוהב בשם מהרי"ק ז"ל.
 ובשו"ע יור"ד סי' ח"י סעי' י"ז, ובשמ"ח סי' ח"י אוי ז'.

ו. הרא"ש (חולין ח'). וז"ל: כי הרבה צריך ישוב דעת ויר"ש לבדיקת סכין. עכ"ל.

ז. ביש"ש חולין (סי' ל"ט) אחר שהביא דברי רא"ש הללו כי וז"ל: ויפה כי ואני הגבר אשר ראיתי
 את עניי, בעיר אחת הייתי נועד בקיבוץ חכמים ראשי ישיבות ובא שוחט דמתא וסכינו בידו והי
 המעשה בעיוה"כ ושחט בו כפרות ולקחתי הסכין מידו ושאלתי אותו אם בדוק הוא, והשיב לי
 בדוק, ואני בדקתי בו בעצמי ומצאתי בו חגירת הצפורן ואמרתי לו הסכין פגום, חזר הוא ולקח
 הסכין מידי ובדקו כהרגלו במהירות ושחט בי ואמר כשר הוא ובדוק, חזרתי ולקחתי הסכין מידו
 ובדקתי ומצאתי בו פגימה כבראשונה, ומקצת אלופים גערו בי ואמרו מה לך בנסתרות, ואמרתי
 גלויות הן, כי לא בחנם כתב הרא"ש הרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין, עד שהי
 לשם זקן אחד בעל הוראה ולקח הסכין מידו ובדקו בנחת כמוני, ומצא בו פגימה בחגירת
 צפורן. ואמרתי אם כן משבח אני את המתים שכבר מתו שאמרו הרבה צריך ישוב הדעת ויר"ש
 בבדיקת הסכין, ולכן ראוי להזהיר השוחטים ולהקפיד עליהם בדבר זה. עכ"ל.

ח. בשמלה חדשה (סי' ח"י או' ז') אחר העתקת דברי רבינו יונה כ' בהאי לישנא: ולכן אין למנות ע"ז כ"א יראי שמים ביותר וחרידים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם ואינן משתכרין שהמשתכרין אפילו שלא בשעת שכרות אבריהם כבידים עליהם, וצריכין הממונים לחקור אחר כ"ז וגם לבדקם אם יש להם הרגשה טובה כשאר בני"א השלימים בדעתם וכל המרבה לבדוק אחר השוחטים בענינים אלו הר"ז משובת. עכ"ל.

בדיקת הסכין במקום קר

ט. ידוע ומנוסה דא"א לבדוק הסכין ולהרגיש בפגימה דקה כשהיד קרה. וגם א"א לבדוק בחוץ בעת שהאוויר קר ורוח מנשבת (שו"ת מאמר מרדכי סי' מ"ב והשתמש בסברא זו בין שאר הצדדין להעביר שו"ב. וע"ע שו"ת דברי מלכאל ח"ה סי' רס"ה). ואפילו בדאיכא שני שובי"ם קשה שירגישו בפגימה דקה בעת הקור (שו"ת דברי מלכאל שם).

י. עוד יש לציין שאין שום פתרון אמיתי במקרה של פגימה לכל הדעות מה עושים עם העופות שכבר עברו בליין, אין שום סימנים על הכונסים, וגם זה לא פתרון אמיתי [ואין אפילו מי שיגיד אם יש פגימה - כי השוחטים אין להם שום הרגשה].

יא. אחד מצוות הכשרות טילפן לרבנות להגיד לו שעוברים אלפים עופות טריפות, והרב של המשחטה בכלל ההנהלה חיפש ורצה לדעת מי שטילפן לרבנות להודיע שצריך עזרה במשגיחים, כאילו חיפשו לאיים או להרוג או לזרוק מהמפעל את המטלפן לעזרה ולהצלה שיהודים לא יאכלו טריפות.

יב. יש ברמפה קבלן של המגישים וגם המגישים עצמם ממריצים את השוחטים, וגם המנהל של היצור ממחר את השוחטים למלאות את הליין, וזה נגד השולחן ערוך לא יעמוד בעל השור על שורו.

יג. הרב לבד סימן ביד שלו למלאות את הליין. [זאת אומרת שהוא שותף של בעל הבית].

יד. הרב מגיע בדיוק בתחילת השחיטה כשצריך להתחיל לשחוט, וישר מתחיל לבדוק סכינים וכבר צריך לעלות לשחוט והקבלן שואל למה התחלנו את השחיטה, וכל השוחטים מחכים לבדיקת הסכינים זמן מה, והרב בודק כל 19 סכינים במהירות של 5.5 דקות ופחות במוצע שזה אסור ונקרא מומר לתיאבון, וגם עובד על סכינים באמצע שזה נגד הלכה ומכשיר אותם שלא יכול בכלל לבדוק כי היד עייפה מבדיקת והכנת סכינים. [וכבר הסברנו את זה באריכות].

טו. יש לציין שבדיקת הסכינים לפני השחיטה נעשה בלי ישוב הדעת כלל, ועל איזה סמך בכלל מתחילים את השחיטה?

טז. נבדקו סכינים לאחר בדיקה של הרב ולא היו כשרות בכלל. מובן שהסכינים לא היו כשרים בגלל שהבדיקה לא הייתה כראוי. מהבדיקות שלו אנחנו מבינים שבדיקה הזאת הוא רק אחיזת עיניים.

יז. הרב מתלונן שלא מכינים סכינים כראוי, לפני שהשוחטים מתחילים לשחוט, אז אם השוחטים לא הרגישו לפני השחיטה אז בוודאי שבאמצע השחיטה לא מרגישים, ובוודאי אחרי השחיטה הגדולה שאין כבר שום הרגשה לאף אחד, אז למה הוא נעלם מהשוחטים לבדוק את הסכינים ויושב במשרד ושותה קפה ויושן.

יח. הרב צועק בבוקר לפני השחיטה שלא מכינים סכינים כמו שראוי, ובתוך השחיטה ואחרי לא בא לבדוק שהסכין פגום, שאז יהיה לו בעיה עם הבית שיצטרך לפסול הרבה עופות, וזה מה שלא רוצה, למה כי הוא שותף של הבית!!!

יט. הרב לא בודק את הסכינים בכל הצדדים כמו שצריך על פי ההלכה, והשוחטים רואים שכל הבדיקה זה רק לאחיזת עיניים.

כ. ביו"ד סימן יח סעיף י"ט, וז"ל: ראובן שאמר לשמעון בדוק סכין זה, ובדקו שתי פעמים מהי"ב שצריך, ונתנה לראובן, וראובן היה הולך לשחוט, ולקחו לוי מידו, ומצאו פגום (וראובן מתנצל ואומר שעדיין היה רוצה לבדוקו כהוגן) (הכל בתשובת הרשב"א סימן תקצ"ד) – מעשיו מוכיחים עליו שהיה די לו באותה בדיקה, ולפיכך מעבירין אותו. ואם נראים הדברים שהיה כעין שגגה ושהוא אדם כשר – מחזירין אותו, ובלבד שיקבל עליו שלא ישוב עוד לדבר כזה, עכ"ל.

כא. זאת אומרת שרב נותן לנו סכין לא בדוק כמו שצריך ושולח אותנו לשחוט עם הסכין הזה!!!

כב. יש רעש חזק מאוד בחדר, ואין שום ישוב הדעת לבדוק סכין בכלל.

כג. ביו"ד (סימן יח יז) טבח שלא הראה סכיני לחכם (ונמצאת יפה), היו מנדין אותו: הגה - ואם נמצאת פגומה, מנדין אותו ומעבירין אותו (טור). ובנמצאת יפה יכול החכם למחול ואין צריך לנדותו (הגהות אלפסי פ"ק דחולין); והאידינא נהגו למנות אנשים ידועים על השחיטה והבדיקה, ולהם מחלו חכמים כבודם כי הם זהירים וזריזים; והרבה צריך ישוב הדעת ויראת שמים לבדיקת הסכין; הלא תראה כי יבדוק אדם פעמים שלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה; ובחינת חוש המישוש כפי כוונת הלב.

כד. הרגשנו פגימה בסכין וחיפשנו את הרב ובנס מצאנו אותו, והראינו לו את סכין ואמר להחליף סכין. ולמה לא אמר לנו לפסול את העופות ששחטנו עם סכין לא טוב?

כה. שוחט אחד בדק סכין לפני שעלה לרמפה והרגיש שהיא לא כשרה, נתן לשוחט אחר לבדוק וגם הוא אמר שלא כשרה, שמו את הסכין לבדיקה לרב ועברה כאילו היא כשרה, זאת אומרת שהרב בכלל לא איכפת לו לבדוק הסכין כראוי, או שלא יודע בכלל לבדוק סכין!!!

כו. הרב שמעון שבודק סכינים לפני השחיטה נעדר מחדר השוחטים ומהמשחטה, [והוא הולך לבית העלמין לעזור למתים להכניס אותם לקבר, ובנתיים מאכיל לעם ישראל נבילות וטריפות, ועל ידי זה מתים אנשים שאוכלים טריפות כמו שכתב הרמב"ם - ואפשר לומר שהוא מכוון שני דברים ביחד להאכיל טריפות ולקבור מתים, הוא צריך פשוט פרנסה כמו שכתוב בספר אמרי צדיקים¹] ואין לנו סכינים חדות לצורך החלפה כל שהוא, הרב נעדר מהמשחטה בשעות הבוקר, ועל פי עדות הרבה פעמים הוא יושן במשרד בזמן ששוחטים מחכים לבדיקת סכין. ואם אין לנו סכין צריכים לשחוט עם סכין לא טוב, ועוברים על חמשה הלכות שחיטה, ואין למי לדבר בכלל. ולפני שהוא צריך ללכת הוא מקפיד שיהיה לכולם סכינים, שלא יתעכב השחיטה.

כז. כשאנחנו מדברים עם הבעל הבית על השכר של השחיטה וכו', הרב במקום שיעזור לנו הוא עוזר לבעל הבית שלא יוסף יותר מדאי, וגם עוזר להביא שוחטים אחרים להפחיד את השוחטים שישחטו במהירות הכי הגדולה, ולהוריד מהשכר של השוחטים, והשוחטים שהוא מביא אחד השוחטים הלך לשחוט עם סכין פגום ממש. וזאת כתוצאה מבדיקת הסכינים המהירה הכל בכדי שיעלו מהר לשחיטה.

כח. יש לציין שבתחילת מאבק על השכר הרב דיבר עם אשתו של אחת השוחטים וניסה לדבר עם אשתו של עוד שוחט, שישכנעו אותם לרדת מהסיפור, זאת אומרת שהוא הבעל הבית של השחיטה, וממילא אין לו שום נאמנות.

כט. השוחטים צריכים לשחוט על ידי לחץ חזק עד כדי יציאת נשמה ממש. שאם לא ישחוט כמו שהם רוצים יפטרו את השוחטים מהעבודה.

ל. הרב המכשיר המכשיר בצהרים ר' שמחה בונים גרוס יושב כל היום ולומד ולא בודק אפילו פעם אחד את הסכין כמו שצריך. וגם משמש משגיח במלח ובזמן הזה אין לנו בודק סכינים גם לפני שחיטה, ושוחטים בלי בודק סכינים.

לא. כיסוי הדם, החול הוא בוץ שלא ראוי להלכה לכיסוי הדם, והרב המכשיר לא איכפת לו כלום מזה, ומביאים בוץ.

לב. באמצע השחיטה בהפסקות, מוציאים את הדם, ונשאר מים, ואז מביאים חול עם בוץ ושמים את זה על המים, וזה בושה גדולה, שזה בכלל לא עולה כסף, רק צריך להשגיח שהעפר לא יבוא עליו מים, וזה רק בגלל שהרב לא איכפת לו כלל מהכשרות.

לג. ספירת עופות על ידי השוחטים זה קטסרופה אין שום ריכוז ולא יכולים לכוון על השחיטה כמו שצריך והמוח בכלל לא על המקום, שיוכלו לכוון מעשי השחיטה.

לד. ראוי לציין שעד לפני חודשיים לערך הרב היה מחייב את השוחטים לנקות את החדר כל היום בצורה מוגזמת וגם בסוף השחיטה, שזה בזמן של מנוחה, כמו העבדים במצרים (שמות פרק ה' פסוקים ו' י"ז): (ו) וַיֵּצֵא פְרַעֲהַ בְּיוֹם הַהוּא אֶת הַנְּגִשִׁים בְּעַם וְאֶת שְׂטָרְיוֹ לְאֹמֶר: (ז) לֹא תֹאסְפוּן לְתֵת תְּבֹן לְעַם לְלִבָּן הַלְּבָנִים כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ הַם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לְהֵם תְּבֹן: (ח) וְאֶת מִתְכַנֶּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמּוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִים הֵם עַל כֵּן הֵם צִעְקִים לְאֹמֶר נִלְכָה נִזְבְּחָה לְאַלְהֵינוּ: (ט) תִּכְבֵּד הַעֲבָדָה עַל הַאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאֵל יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שְׁקָר: (י) וַיֵּצֵאוּ נִגְשֵׁי הָעַם וְשְׂטָרְיוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵל הָעַם לְאֹמֶר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינְנִי נֹתֵן לָכֶם תְּבֹן: (יא) אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעַבְדְּתְכֶם דָּבָר: (יב) וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקַשֵּׁשׁ קֶשׁ לְתְבֹן: (יג) וְהַנְּגִשִׁים אֲצִים לְאֹמֶר פְּלוּ מַעֲשִׂיכֶם דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתְּבֹן: (יד) וַיְכּוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵהֶם נִגְשֵׁי פְרַעֲהַ לְאֹמֶר מִדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם חֻקְכֶם לְלִבָּן כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ גַּם תְּמּוֹל גַּם הַיּוֹם: (טו) וַיָּבֵאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעְקוּ אֵל פְּרַעֲהַ לְאֹמֶר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: (טז) תְּבֹן אֵין נֹתֵן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מֵכִים וְחֹטְאֵת עִמָּךְ: (יז) וַיֹּאמֶר נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָה נִזְבְּחָה לָהּ.

¹ כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר :

בס"ד, בספר אמרי צדיקים דברי גאונים, כתב שם: דאם השוחט הוא כשר אז אליהו הנביא בעיר, ואם השוחט הוא רע חס ושלום אז מלאך המות בעיר, וזה תוכן דבריו שם: אחז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות הולכים לאכילה והטריפות נותנים להכלבים שזה מנת חלקם, כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן הם שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאלהיו הנביא בעיר, כיון שאכילת הבשר הוא כהוגן, אבל אם השוחט שוחט שלא כהוגן והוא מאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר.

לה. **"ולבנים אומרים לנו עשו"** - הנוגשים אומרים עשו לנו לבנים כמנין הראשון, וחטאת עמד, [שבמקום לבדוק ולתקן סכינים הוא מחויב לפי גזירת הרב לנקות כל הזמן את המקום], ואם השוחטים אין להם זמן לנקות את המקום, כי עסוקים בהעמדת ובדיקת סכינים, הרב לא בודק סכינים, ורק מפחיד שיקנוס אותם, למה שלא מנקים את החדר. ושאלו אותו למה לא מארגן מנקה, הוא אמר צריך השוחטים ינקו שיהיה להם מרות, ואחרי מלחמת השוחטים נגד זה, ההנהלה סידרה מנקה. וזה עוד סימן שהרב שותף של הבעל הבית שאפילו כסף קטן שעולה לנקות החדר רוצה לחסוך מהבעל הבית, ואפילו שזה הולך על חשבון שאי אפשר להעמיד ולבדוק הסכינים שיהיו טובים. [והיה מענה את השוחטים בזה].

לו. כשירת הטרף נעשת על ידי השוחטים עם דבק שיורד במריטה והרב מודע לענין ולא מחליפים דבק יותר חזק או שיטה אחרת, ומבקש שזה יהיה מיד אחר השחיטה במקום שהשוחט יתעסק בבדיקת הסכין, ומנוחה. וכל זה נעשה שלא יהיה שום ישוב הדעת להשוחטים לבדיקת הסכינים. [עוד נציין שבכל משחטה זה בכלל לא שייך לשוחט, ויש על זה ממונה מהשגחה - אבל כאן עיקר העבודה לחסוך כסף מבעל הבית].

לז. אין לנו מקום לשים את השאלות של לפני השחיטה ואחרי השחיטה - וזה תפקידו של הרב או המשגיח לפסוק בענין - ואין זמן לשוחט לדברים אלו - עוד הפעם גונבים מהשוחטים את הזמן הישוב הדעת לבדיקת סכינים ושחיטה כהוגן.

לח. בגלל המהירות הגדולה אי אפשר לשים לב על כל השאלות על העופות אם הרגל שבור וכו', זאת אומרת שהעופות הטריפות גם כן נשחטים וכולם אוכלים על חשבון הרב המכשיר.

לט. אין לנו ברז של מים חמים כמו שכתוב בתקנון והיד קפואה ואי אפשר לרחוץ הסכין כמו שצריך שיהיה נקי וכל שכן לבדוק הסכין, ואין לנו ולאף אחד שום הרגשה בזמן של קור כזה.

מ. אין לנו שום חימום עד שהרגל של השוחט נהיה קרח ממש שאי אפשר לעמוד על הרגל, אז איך אפשר בכלל לקרוא לבשר כזה אפילו שם כשר בלבד?

מא. הרב משתמש בסדרי המשמרות ככלי נשק ממש מול השוחטים, זאת אומרת שהוא שותף ממש של בעל הבית.

מב. השכר של השוחטים שמקבלים ישר מבעל הבית הוא כנגד ההלכה והוא מאיים על השוחטים, וגם לוקח איתו ביחד את הרב שיעזור לו שהוא גם אחראי על השכר ועל הכל, אז יש לנו שני משמרת הגבול שלא נותנים לנו לשחוט כשר.

מג. צריך שהרב יתעסק אך ורק עם הכשרות, כי יש הרבה מה לעשות והעבודה לא נעשה.

מד. השכר של השוחטים במשחטה הזאת הוא הכי נמוך בכל הארץ, ושוחט בשביל להוציא משכורת חייב לשחוט הרבה ולעבוד פול טיים כדי להביא משכורת, ומה הרב עושה? הוא מביא יותר שוחטים וזה נוגש מכמות השחיטה שלנו, במקום להוסיף לנו את השכר נורמלי, ואז שיביא שוחטים כמה שהוא רוצה, זאת שבעצם שולטים עלינו, ושוחקים עלינו בכל האופנים שרק אפשר! כמו במצרים!

מה. **מהירות השחיטה שלפחות יהיה צמודה לתקנון של הרבנות** שזה גם כן מאוד קשה לשוחט לשחוט, כמו שכתוב בתקנות שעד 2.5 קילו אפשר לשחוט 12 לדקה, ואצלנו לא נוהרים בזה בכלל והעופות כבדים מאוד עד 4 קילו וממריצים בנו שהליין ילך תמיד מלא, וצריך לשחוט 15-16 לדקה, וצריך להגיע למהירות יותר גדולה כדי למלאות את הליין כשיש שוחט שלא יכול לשחוט כל כך מהר, וכידוע שאם ממהרים צריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה. ואין לנו למי לדבר. וכשאומרים לרב שהעופות גדולים ואי אפשר לשחוט כהלכה, הרב עונה לנו אני יכול לשחוט הרבה יותר ממכם.

מו. כשמנהל היצור בא לרב ואומר לו שהשוחט לא ממלא את הליין, הוא עונה ליד השוחטים ואומר שזה הקצב, ולאחר מכן הוא נהיה **שומר ראש, ועומד ומסתכל ברוגזה על השוחטים כדי להפחידם, למה לא ממלאים את הליין.**

מז. **כמות השחיטה, לפי התקנון אסור לשחוט יותר מ 360 בחצי שעה ואצלינו שוחטים 0 3 בערך 2 דקות. זאת אומרת המירות הזאת עושה שלא נוכל לשחוט כהוגן.**

מח. **משגיחים מתלוננים שהרב צועק ומפחיד אותם שהם מורידים יותר מדאי שאלות בזמן שבדוק השאלות אומר שהשאלות שהם מורידים הם טריפות לגמרי.**

מט. בזמן שיש משק בעייתי לא מוסיפים משגיחים בליין, ולא מורידים את מהירות השחיטה, זאת אומרת שאלפי טריפות הולכים לצלחת.

נ. בזמן כזה אין למי לפנות.

נא. כשאמרו לרב שהמשק טרף וצריכים עוד משגיחים, הרב צחק ואמר עדיין לא ראיתם כלום, זה לא נקרא משק טרף.

נב. יש לציין שהרב צועק דווקא על המשגיחים שעושים את עבודתם נאמנה, והמשגיחים שהם קלים ושותים קפה במקום לבדוק ולא ממששים את העופות בכלל, הרב צוחק איתם, וחבר טוב שלהם.
נג. לא פעם נראה אחד המשגיחים שלא ממשש את העופות, וגם בודק שאלות בעומדה אחרת, ומשאיר את הליין ללא שום השגחה.

נד. הרב עושה רעש גדול רק בשולחן המלח וצועק על המשגיחים בפני כל הערבים ומשפיל אותם באופן שאפילו הערבי כבר למד מהרב לצעוק על המשגיח למה הוא מוריד יותר מדאי שאלות מהליין.

נה. יש לציין שגם מנהל היצור וגם בעל הבית צועקים על המשגיחים ומתערבים בעבודתם.

נו. מעניין שהרב צועק על המשגיח למה לא שמים הרבה מלח שזה נוגע למשגיח הוא צועק, אבל כשזה נוגע למשחטה לדוגמא שצריך להוסיף עוד משגיח וזה עולה כסף לא אומר למשגיחים להוריד להוריד את הטריפות כשיש משק בעייתית.

נז. המשגיחים התלוננו שהמנהל יצור דיבר עם הרב שהם מורידים יותר מדי שאלות, ועל כן הרב העביר אותם לליין אחר. וכאן שם משגיח שהכל אצלו כשר ולא רואה כלום.

נח. יש לציין ששמים משגיחים שאין להם ידיעה בכשרות לפסוק הלכות.

נט. הרב איים על השוחטים שלא יכנסו לתחום ההשגחה בכלל - כדי שלא יעוררו על הבעיות של הטריפות אצל המשגיחים ובכלל.

ס. אנחנו מבקשים שיסירו את האיום שאסור לנו להיכנס ולראות אם הכל הולך בסדר ולהעיר על עניני כשרות, כי אם הבדיקה לא כהוגן אז מה שוה השחיטה שלנו, ובמקום שאתם הייתם צריכים לשלם לנו על זה, ואנחנו מצדינו עושים את זה לשם שמים בא הרב המכשיר השותף של בעל הבית וצועק עלינו ואוסר לנו להיכנס.

סא. הרב איים עם הבעל הבית ביחד על השוחטים שאם יכנסו בתחום ההשגחה יפוטרו באותו רגע. וכבר היה סיפור שהשוחט ראה שטריפות עברו בליין והאיר את תשומת לב המשגיחים למה שנותנים לעבור טריפות והרב והבעל הבית ביחד איים על השוחט שיפטרו אות ושהוא גורם נזק למפעל, וכשהשוחט אמר לו שפרנסה ביד הקב"ה, ואם הקב"ה ירצה שלא יהיה פרנסה זה בידו, הרב אמר שהשוחט מנסה להסיט את השיחה מהענין, והבעל הבית אמר מה הקב"ה קשור מה אתה מכניס אותו לכאן? ועוד אמר האם אתה מנסה להגחיק את השיחה שהיכנסת את הקב"ה לכאן? והשוחט ענה שהקב"ה נמצא כאן בכל מקום והוא יחליט מה שיהיה, והשוחט ביקש מהבעל הבית שיכתוב לו הכל השיחה בכתב, ואמר שיכתוב, ובאותו רגע רצה לעשות לי שמוע לפני הפיטורים. ואמר אתה מושעה מהעבודה, והשוחטים עצרו את כל השחיטה, עד שחזר בו מכל הענין. והרב היה שם כל הזמן ובמקום לעודד את השוחט - עזר לבעל הבית. ואמר שהשוחט עוקף סמכות שהעיר למשגיחים שעובר טריפות.

סב. בא וראה כמה גדול עונשו של מי שיש בידו למחות ולא מיחה, שדם החוטא שמת בעונו. דורש הקדוש ברוך הוא מידו, וכל הדמים הנשפכים בישראל תולין בו, עד כדי כך שאותן שבעים אלף מישראל שנהרגו בגבעת בנימין תלו בסנהדרין בדור ההוא.

סג. **מי מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה** ולהחזיר את ישראל למוטב ואינו מחזיר כל הדמים הנשפכים בישראל אינם אלא על ידו שנאמר "ואתה בן אדם צופה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם וגו' הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אדרוש" לפי שכל ישראל ערבים זה לזה ולמה הן דומין לספינה שנקרע בה בית אחד אין אומרים נקרע בה בית אחד אלא כל הספינה נקרעת, כך הם ישראל, שנאמר "הלא עכן בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף" וגו' ושמא תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו לפי שהיו להם לסנהדרין גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עמיהם היה להם לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהן ויחזרו בכל עיירות ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד לבית א-ל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וכן לכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ובשתיים ובשלוש עד שיתישבו ישראל בארצם כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות כולן שברא מסוף העולם ועד סופו והם לא עשו כן אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרמו ולזיתו ולשדהו ואומרים שלום עליך נפשי כדי שלא להרבות עליהן את הטורח, וכשעשו בני בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים באותה שעה ביקש הקדוש ברוך הוא להחריב את כל העולם, אמר הקדוש ברוך הוא לא נתתי לאלו את ארץ ישראל אלא כדי שיקראו וישנו ויעסקו בתורה כל ענין בזמנו וילמדו דרך ארץ כו' עש"ב. (תנא דבי אליהו רבא פרק י"א)

סד. **איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות.** וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל, **בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתית של איסור ושמחה ומשתה של איסור,** וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן

אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

סה. וידוע הרמב"ם הקדוש ז"ל במכתבו הידוע הנקרא "אגרת תימן" ומובא ב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אָלף איש כָּפְרוּ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים בְּגִלְלֵי שְׂאֵכְלוֹ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצְאוּ מֵהֶדֶת וְבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָרַג אֶת כָּלֶם² רח"ל.

סו. וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות בעיר קראקא כשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקובל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקנו גדול להבעלי תשובה.

סז. ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש,

סח. בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: 'ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות. וכמעט כל גרמניה יצאו מדת ישראל!!!

סט. ע"כ באנו בשורות אלו למען הצלת אחינו בני ישראל בארץ הקודש מאכילת נבילות וטריות בואו לעזרת ה' בגיבורים ולתקן כל הדברים הנ"ל במשחטת יפה עוף בטירת הכרמל.

ע. והנני לברך את הרבנים הצדיקים כל הפועל לתקן את המעובט בזה, שיזכה לאושר ועושר מנוחה ושמחה ונחת בבריות גופא ונהורא מעליא וכל טוב ברוחניות וגשמיות מעתה ועד עולם באריכות ימים ושנים טובים בעזרת ה' אמן סלה, וחפץ ה' בידו יצליח. וכדאי מצוה זו שיקרב³ ביאת משיחינו אמן.

(2) ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנח פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחי' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכי', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם. לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיון פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזו כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

(3) כמו שכתוב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל: "ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרא וישחטו אלא וישחטו שהיה נתייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה, ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

נאום השוחטים בשחיטת יפה עוף, טירת הכרמל, כתבנו כל מה שאנחנו זוכרים על פי בקשתכם
שניתן לכם הכל בכתב.